

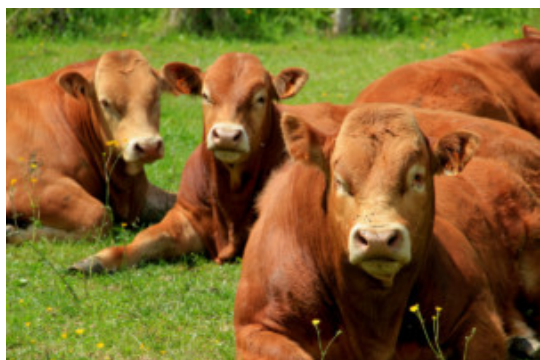
Lider trwałych użytków zielonych - jak to wykorzystać?

Autor: dr hab. inż. Maciej Adamski

Data: 30 lipca 2019

Jak mają postąpić rolnicy, którzy dotychczas utrzymywali bydło mleczne, ale nie są w stanie sprostać nowym wymogom rynku? Co mogą zrobić Ci, którzy mają gospodarstwa z dużą ilością użytków zielonych?

Mogą zainteresować się chowem i [hodowlą bydła mięsnego](#). W produkcji żywca wołowego nadal jesteśmy konkurencyjni. Wołowina jest towarem, który można sprzedać w całej Europie. Deficyt rynku europejskiego to około 500 tys. ton wołowiny rocznie. Obserwuje się również zainteresowanie – otwarcie państw spoza UE na import wołowiny. Poszukujemy wciąż nowych racjonalnych rozwiązań, adekwatnych do sytuacji i zaplecza – potencjału.

Powierzchnia TUZ, którą dysponujemy jest bazą do hodowli bydła ras mięsnych. Czy to dobry kierunek?

Produkcja wołowiny w Polsce

Bydło mięsne nie stanowi konkurencji dla kierunku użytkowania mięsno-mlecznego, lecz jest jedynym racjonalnym sposobem pełniejszego wykorzystania niezagospodarowanych TUZ. Pomimo rozwijającej się hodowli bydła mięsnego w czystości ras czy mieszańców, użytkowanie mięsne bydła to nadal inseminacja krów ras mlecznych nasienia buhajów ras mięsnych. Otrzymane mieszańce, jako 80–100 kg cielęta lub 250–350 kg bukaty, eksportowane są do dalszego opasu. **Znacząca**

większość wysokiej jakości wołowiny jest również eksportowana. Wciąż są to dominujące kierunki produkcji żywca wołowego w kraju. Polskie steki z bydła mięsnego [wypasanego na TUZ](#) nie ustępują jakością importowanym. Niestety do polskiego konsumenta nadal trafia głównie wołowina pochodząca od wybrakowanych krów mlecznych.

Wołowina jest towarem, który można sprzedać w całej Europie. Deficyt rynku europejskiego to około 500 tys. ton wołowiny rocznie.

Jaką rasę wybrać?

Wśród [ras bydła](#) mięsnego nie można jednoznacznie wskazać, która z nich jest najlepsza. Wybór rasy powinien uwzględniać upodobania hodowcy oraz specyfikę dostosowania do środowiska hodowlanego. Zadaniem hodowcy jest wybór rasy najbardziej nadającej się do własnego – indywidualnego systemu produkcji, posiadanej bazy paszowej i warunków klimatycznych, często zależnych od wysokości n.p.m. Obostrzenia w hodowli, takie jak zapewnienie dobrostanu, czy ograniczenia w transporcie cieląt na odległość dalszą niż 100 km, stawia przed hodowcami nowe wyzwania. Zaznacza się coraz wyraźniej problem z dostępnością do wody słodkiej. W Polsce posiadamy około 220 km³ wody słodkiej, a ponad 70% tracimy na skutek parowania. Reszta odpływa rzekami, głównie do Bałtyku. **W Europie tylko Malta ma mniejsze od nas zasoby wodne na jednego mieszkańca.** Dzisiaj to problem produkcji mięsa wołowego wysokiej jakości przeznaczonego głównie na eksport, ale docelowo również na rynek krajowy.